

Villa KAKELBONT

Een monumentaal landhuis dat al generaties in de familie is, aanpassen aan de wensen van nu. Dat is de uitdaging waar Wouter en Antonie van Everdingen voor staan met Huize Noordenhoek in Deil.

Fotografie MARC EN SUNNA VAN PRAAG Tekst SIMONE LAUTENBACH

Antonie en Wouter van Everdingen in de voortuin van Huize Noordenhoek met enkele van hun teckels. De stoere Unimog wordt nog geregeld ingezet voor werk op het landgoed. Op de achtergrond de Pipi Langkous-veranda.

De kelim ottoman, het Suzanikussen op de bank, de twee bronzen paarden en de Chinese jardinière in de zittkamer zijn van AdeuxHome. Op de kast staat een vergulde ananasslamp. **Linkerpagina:** In de studeerkamer staan enkele oude fauteuils. De stoel in het midden, met daarin een kelim kussen van AdeuxHome, dateert uit 1898.

In de grote slaapkamer hangen gordijnen van damast. Op de ladenkast staat een Chinese theedoos van AdeuxHome. **Rechterpagina:** Anthonie van Everdingen bij de houtkachel in de keuken. Op de marmeren schouw groene olielampen en handgeschilderde kandelaren in de vorm van een man en een vrouw.

‘JE MOET ECHT EEN LIEFHEBBER ZIJN OM HET IN STAND TE WILLEN HOUDEN’

WIE ZIJN ANTHONIE EN WOUTER VAN EVERDINGEN?

Anthonie en Wouter van Everdingen zijn getrouwd en hebben vier kinderen. Ze wonen in Huize Noordenhoek op het gelijknamige landgoed in het Gelderse Deil. Het landgoed is al eeuwen in het bezit van de familie Van Everdingen. Wouter runt de boerderij op het landgoed en houdt daar Franse Blonde d'Aquitaine koeien. Het vlees verkoopt hij onder de naam Palmesteyn. Antonie richtte in 2014 samen met Adeline Evelein A Deux Home op. Ze hebben een winkel in Noordwijkerhout en speuren naar bijzondere interieurvondsten als tulpenvazen en Chinese objecten. adeuxhome.nl en palmesteyn.nl en noordenhoek.nl

INTERIEUR

historisch familiehuis

Op het arsenicumgroen geverfde kastje in de keuken staat een Chinese vaas van AdeuxHome met daarin pauwenveren en sieruien (Allium). De gordijnen zijn gemaakt van een chinoiseriestof. In de vensterbank zit teckel Pitou. **Rechterpagina, boven:** De studeerkamer hangt vol met pied d'honneurs. **Onder:** In de hal hangen familieportretten aan de muur. Op de bank een jaquard kelimdoek en daarvoor een oude leren tas met jachtattributen.

H

et is een grijze, regenachtige en koude herfst dag in oktober. Zo'n dag waarop het niet licht lijkt te worden. De bomen die langs het grindpad staan en nog vol in het blad zitten, helpen niet mee. Steentjes kraken onder de wielen van de auto en door openingen in het groen zijn de contouren van een statig huis te ontwaren; Huize Noordenhoek. Vier teckels op

het terrein zorgen voor een enthousiast onthaal en binnen in de keuken is er letterlijk een warm welkom, want de kachel brandt. Voor het eerst dit najaar en speciaal voor Residence. De familie Van Everdingen behoort tot de categorie 'trek maar een dik vest aan en sla een deken om'. De kachel blijft als het even kan tot november uit. 'Als het buiten waait, waait het hier ook. We hebben veel ramen en daar zit enkel glas in. Dat houdt niks tegen. In combinatie met de hoge plafonds heeft het bijna geen zin om het warm te stoken. Dan ben je een paar duizend euro per maand kwijt. Dat gaan we niet doen', zegt Wouter van Everdingen. Tot zover de droom van een prinsheerlijk, onbezorgd leven op een historisch landgoed. Want wie zwijmelt er niet weg bij de gedachte ooit een prachtig landhuis inclusief landerijen te bezitten?

Landgoed Noordenhoek in de Betuwe is al vierhonderd jaar het eigendom van de familie Van Everdingen. Ooit stond er een kasteel, genaamd Palmesteyn, maar dat brandde driehonderd jaar geleden af. In plaats van het voormalige Huize Noordenhoek, dat eind 1800 in zeer slechte staat was, werd in 1898 het huidige Noordenhoek gebouwd. Wouter van Everdingen groeide er op en nam in 2012

samen met zijn vrouw Anthonie en hun vier kinderen intrek in wat op het landgoed bekendstaat als het 'Grote Huis'. Er moest aardig wat gebeuren. Met name de bovenverdieping was aan vernieuwing toe. 'Twee dakkapellen stonden op instorten en door vochtigheid hadden we veel last van ongedierte. Tot 2011 was op de bovenverdieping geen verwarming. Mijn schoonmoeder heeft dat laten aanleggen vlak voordat ze haar intrek nam in het koetshuis. Daar zijn we heel dankbaar voor', vertelt Anthonie. Het huis wordt in fases gerenoveerd. Eerst is het hoognodige gedaan, zoals het restaureren van de plafonds en de muren, het creëren van een extra badkamer en de inrichting van de kinderkamers. Die zijn af en nu is het tijd voor de volgende stap, zoals het realiseren van een grote woonkeuken. 'Nu we er een tijdje wonen, kom je erachter wat je handig zou vinden. Je kunt wel in het wilde weg gaan breken en verbouwen, maar dat leidt niet altijd tot de meest praktische oplossingen', aldus Anthonie.

MIX VAN FAMILIESTUKKEN

Functionaliteit is belangrijk voor het gezin, maar ook het verjongen van het interieur en het behouden van het huis voor de volgende generatie. En dat brengt uitdagingen met zich mee. 'De originele elementen geven het huis een ziel. Maar je moet er niet te ingewikkeld over doen. Met vier kinderen in huis breekt er soms wat. Het is goed om bepaalde dingen te laten zoals ze zijn, maar de keuken... Dat moet het hart van het huis worden. Een plek waar familie, vrienden en kinderen aan een grote tafel kunnen zitten. Je verandert in dat opzicht niet zozeer de elementen, maar de functionaliteit. En natuurlijk voegen we daar dingen van onszelf aan toe. Het is best lastig om als buitenstaander een huis te veranderen dat al generaties in een familie is, maar ik heb ook mijn herinneringen en dierbare stukken die ik bij mij wil houden en het is ook het huis van >

Een van de kinderkamers met een oud houten bed uit Tsjechië en een antieke Franse boutis (quilt) over de bedrand.

Landmarkt, Burgermeester en het Amstel Hotel. 'Mijn vader was de eerste uit de familie die ging boeren. Ik heb het bedrijf overgenomen toen hij in de jaren negentig naar Tsjechië ging om daar een boerderij op te zetten. Het landgoed en de boerderij hier hadden vroeger een belangrijke functie voor de omgeving en het dorp. Het zorgde voor werkgelegenheid, maar door de mechanisatie is dat enorm teruggelopen.' Anthonie: 'Mensen uit het dorp zijn nog wel erg betrokken. Ze komen hier wandelen en laatst kregen we te horen dat ze het luiden van de klok missen. Bovenop het huis staat een klokkentoren en die werd vroeger geregeld geluid. Dat proberen we met de kinderen af en toe weer te doen. Ook worden nog regelmatig verhalen over het leven en werken op het landgoed opgehaald.'

Huize Noordenhoek staat in de omgeving ook wel bekend als het spookhuis. 'Toen mijn schoonmoeder hier nog woonde, brandde er 's avonds een klein lampje. Bij ons is dat anders, het huis leeft en alle kamers zijn weer in gebruik. Er brandt licht, er is geluid en hockeyballen vliegen door de tuin. Voorbijgangers maken vaak de vergelijking met het huis van Pippi Langkous, vanwege de veranda aan de voorzijde', vertelt Anthonie. Wouter: 'Het idee is vaak dat het hier saai en eenzaam wonen is. Maar dat is helemaal niet zo, er gaat geen dag voorbij of er loopt wel iemand binnen. Uiteindelijk hopen we dat een of meerdere kinderen het landgoed willen voortzetten.' Lachend: 'Dan is al onze inzet niet voor niets geweest en kunnen we een bijzonder familiehuis doorgeven.'

de kinderen. We gooien alles op een hoop en dat leidt tot een mix van familiestukken. Alles heeft een verhaal', concludeert Anthonie. Noordenhoek is een rijksmonument en voor het onderhoud van het huis – en ook dat van andere gebouwen op het landgoed en het land zelf – moet diep in de buidel worden getast. 'Het is onderhevig aan slijtage en de omvang speelt ook mee. Als je klaar bent met een klus, kun je bijna direct weer opnieuw beginnen. Je moet echt een liefhebber zijn om het in stand te willen houden. En als je het wilt doorgeven aan een volgende generatie moet je ook wel', zegt Wouter. Hij vervolgt: 'Omdat hier voor een zogenaamde Natuurschoonwetconstructie is gekozen, hoeven in het geval van vererven geen successierechten te worden betaald. Daardoor kunnen we het landgoed door de generaties heen in de familie houden. Daar staat tegenover dat een derde van landgoed aangeplant moet zijn, de weilanden moeten worden omzoomd en een deel van het landgoed voor publiek moet zijn opengesteld. Het legt je een aantal beperkingen en verplichtingen op, maar het biedt ook mogelijkheden. Al is het niet onze wens of passie om het heel massaal te maken. We organiseren hier zo nu en dan iets, maar daar kunnen we niet van leven. We moeten ons inkomen buiten de deur halen.'

BOERDERIJ

Anthonie van Everdingen doet dat met AdeuxHome, waarvoor ze samen met compagnon Adeline Evelein unieke interieurvondsten, objecten en Chinees blauw verzamelt en verkoopt. Wouter runt de boerderij op landgoed Noordenhoek en houdt daar een kudde Blonde d'Aquitaine koeien. Onder de naam Palmesteyn verkoopt hij het vlees aan horecagroothandels, maar ook aan bedrijven als

Op het zinken aanrecht in de oude keuken staan een tulpenvaas en een lampenvoet met vogels, beide van AdeuxHome. Links boven het aanrecht een bordenkast uit Frankrijk met blauw-rode Chinese borden en bekers. Op tafel een antieke naaidoos. De hanglamp komt van een antiekhandel in België.